

wase leiwä körwa warst ka wöllade andeks-
andmist, et peaksime mõtlema: Ni wägga tar-
wis, kui iggapäwane leib on ihho ellule, nisam-
meti tarwilinne asst on iggapäwane pattude an-
deksandminne hinge ellule.

7.

Kust se peaks tulles, et ennamiste maailma
rahwas ei falli pühapäwa kirrikokella hüüdmisse
heält?

Woiß olla, et üks hirmotusse heäl hüab
seäl jures nende körwa sisse: „Ello on ürrikenne,
surm on äktilinne, kohus on iggawenne!”

8.

Iggal lapsel on omma pärris ristiniimi,
nenda olgo ka iggal lapsel omma pärris ennese
pühha kirri. Kui polle jedda hinda täis piiblit
murreteda, siiski pool piibel ehk uus Testament
peaks temmal ikka ollema usjolampiks ellotee peäl.

9.

Kui pärris Jummalä rahho ellaks jubba so
süddames, siis ei saaks mitte igga tühhi asji sinno
hinge laenakest nenda merre laenette peäl ülles.

ja alla pillata, nago se nüüd allati on nähha
ja tunda!

10.

Minno ennese sees on minno surm, — Je-
susse Kristusse sees on minno ello! Oh minno
kallis Lunnastaja, päästa mind ikka ennam lahti
minno ennese ollemisest, ja wotta mind õige
täieste ja terwelt ommaks pärris osjaks iggaweste!

11.

Tõdde touseko, ja walle wauko! Keik walle
on otsego laggund maia, mis ja küll iggalt poolt
parrandad, ja mis ommeti jälle ikka tahhab
pähhä tulla. Wallelit käib allati nõggestest ja
ohhakatetest läbbi, mis ta isse on kuulwand ja is-
tutand. Üks murre ja hirm ühtepubko, et temma
waltetamine ülestulles.

12.

Murra omma langet süddant, enne kui so
filmad jubba tuhniks lähwad, ja põra ommast
pahhast ellust, enne kui so juuksed halliks jawad!